*शाणाजीव m. *Schwertfeger.*

शाणाश्मक und शाणाश्मन् m. *Schleif-, Probirstein.*

*शाणि m. *Corchorus olitorius.*

शाणिक Adj. *einen* Çâṇa *wiegend* Bhâvapr. 4, 164. Am Ende eines Comp. so und so viele Çâṇa *wiegend.*

*शाणित Adj. *gewetzt, geschärft.*

*शाणीर n. = शणीर.

*शाणोत्तरीय Trik. 2,7,24 fehlerhaft für शाला-तुरीय.

शाणोपल m. *Schleifstein* Spr. 7721.

शाण्ड m. N. pr. verschiedener Männer.

शाण्डद्वी f. *eine best. Pflanze.* v. l. पाकद्वी.

शाण्डाकी f. *ein best. Thier* Karaka 1,27. 6,11.

शाण्डिक m. desgl.

*शाण्डिक्य Adj. *aus* Çaṇḍika *gebürtig.*

शाण्डिल 1) Adj. *von* Çâṇḍilja *stammend, von ihm vorgeschrieben* u. s. w. — 2) m. *a*) Pl. *die Nachkommen des* Çaṇḍila. — *b*) *Sg. fehlerhaft für शण्डिल oder शाण्डिल्य. — 3) f. ई N. pr. *a*) einer göttlich verehrten Brahmanin, die als Mutter Agni's angesehen wird, Varâh. Jogaj. 4,43. — *b*) einer anderen Person.

शाण्डिलीपुत्र m. N. pr. eines Lehrers. Als göttlich verehrte Persönlichkeit wohl Agni.

शाण्डिलेय m. Metron. von Çâṇḍilî, wohl Bez. Agni's.

शाण्डिल्य 1) m. *a*) Patron. N. pr. verschiedener Lehrer. — *b*) ein Name Agni's. — *c*) **Aegle Marmelos* Râǵan. 11,191. Bhâvapr. 1,196. — 2) Adj. *von* Çâṇḍilja *stammend, — verfasst.* — 3) n. Titel einer Upanishad.

शाण्डिल्यगृह्य n. *das* Gṛhjasûtra *des* Çâṇḍilja Comm. zu Âpast. Çr. 9,11,21.

शाण्डिल्यपुत्र m. N. pr. eines Lehrers Ârsh. Br.

शाण्डिल्यलक्ष्मण m. N. pr. eines Scholiasten.

शाण्डिल्यविद्या f. *die Lehre* Çâṇḍilja's 254,30.

शाण्डिल्यशतसूत्र n., °प्रवचन n., °भाष्य n. (Opp. Cat. 1), °व्याख्या f. und °सूत्रीभाष्य n. Titel.

शाण्डिल्यसूत्रीय Adj. *zum* Çâṇḍiljasûtra *gehörig.*

शाण्डिल्यस्मृति f. Titel eines *Gesetzbuchs* Opp. Cat. 1.

शाण्डिल्यायन m. Patron. N. pr. eines Lehrers.

*शाण्डिल्यायनक Adj. von शाण्डिल्यायन.

शाण्डिल्योपनिषद् f. Titel einer Upanishad Opp. Cat. 1.

शाण्य in *द्विशाण्य.

1. शात Partic. s. u. 2. शा.

2. शात m. *das Abfallen, Ausfallen* (der Nägel, Haare).

3. शात (* n.) *Freude.*

शातक m. Pl. N. pr. eines Volkes Varâh. Bṛh. S. 14,27 (s. v. l.).

शातकर्णि und °न् m. N. pr. verschiedener Männer.

शातकुम्भ 1) n. *Gold* Râǵan. 13,10. Auch Pl. — 2) Adj. *golden.* — 3) m. **Nerium odorum* und *Stechapfel.*

शातकुम्भमय Adj. (f. ई) *golden* Gaut. 20,10. MBh. 7,18,18.

शातकुम्भीय Adj. dass. Ind. St. 15,434. Damajantîk. 2,24.

शातकौम्भ 1) Adj. (f. ई) dass. — 2) *n. *Gold.*

शातकौम्भमय Adj. *golden.*

शातक्रतव Adj. (f. ई) *zu* Indra *in Beziehung stehend.* शरासन n. *Regenbogen* Vikramâñkaṅ. 13,22.

शाशा f. *Osten* Kâd. 126,13 (224,4).

*शातद्वारेय m. Patron. von शतद्वार.

शातन 1) Adj. (f. ई) *a) abfallen machend, abhauend, ausschlagend. — b) zu Grunde richtend, zu Nichte machend.* — 2) n. *a) das Abfallenmachen* (Baudh. 1,9,2), *Abschneiden, Abpflücken. — b) das Behobeln, Abdrechseln. — c) das zu Grunde Richten, zu Nichte Machen. — d) Mittel zum Abfallen, — zum Ausfallen.*

*शातपत Adj. von शतपति.

*शातपत्त्र Adj. von शतपत्त्र.

*शातपत्त्रक m. oder *°की f. *Mondschein.*

शातपथ Adj. (f. ई) *zum* Çatapathabrâhmaṇa *in Beziehung stehend, zu ihm gehörig, darauf beruhend* u. s. w. °श्रुति f. = शतपथब्राह्मण n. Hemâdri 1,63,19; vgl. शतपथश्रुति.

शातपथिक m. *ein Anhänger —, ein Lehrer des* Çatapathabrâhmaṇa.

शातपत्त (?) RV. 10,106,5.

शातपर्णेय m. Patron. von शतपर्णा.

*शातपुत्रक n. *der Besitz von hundert Söhnen.*

*शातभिष (f. ई) und *°भिंषज (f. ई) Adj. *unter dem Mondhaus* Çatabhishaǵ *geboren.*

*शातभीरु m. *Jasminum Sambac.* Richtig शीतभीरु.

शातमन्यव Adj. (f. ई) *zu* Indra *in Beziehung stehend.* श्राशा f. *Osten* Harshaṅ. 81,15.

*शातमान Adj. (f. ई) *einen* Çatamâna *werth* u. s. w.

शातय m. N. pr. eines Mannes.

*शातयितर् Nom. ag. von शत् in einer Etymologie.

शातरात्रिक Adj. *zur Feier von hundert Tagen gehörig* u. s. w.

*शातलेय m. Patron. von शतल.

शातवनेय m. Patron. von शतवनि.

शातवाक्न m. N. pr. = शालिवाक्न B. A. J. 10,127.

शातशूर्प m. N. pr. eines Mannes.

शातशृङ्गिन् m. N. pr. eines Berges.

शातक्रद् Adj. *vom Blitz kommend.*

शातातप m. N. pr. eines Gesetzgebers Comm. zu Gobh. 389,5. °स्मृति f. Opp. Cat. 1.

*शाताक्र m. N. pr. eines Mannes.

*शाताक्रेय m. Patron. von शाताक्र.

°शातिन् m. *Abhauer* 98,9.

शातोदर Adj. (f. ई) *schmächtigen Leibes* Ragh. 10,70. Varâh. Bṛh. S. 58,50. Nom. abstr. °त्व n. Hariv. 7890.

शात्र n. Name verschiedener Sâman Ârsh. Br.

शात्रव 1) Adj. *feindlich.* — 2) m. *Feind* Bâlar. 81,19. — 3) *n. *a) Feindschaft. — b) Feindeschaar.*

शात्रवीय Adj. *dem Feinde gehörig, feindlich* Çiç. 18,38.

*शात्रुंतपि m. Pl. N. pr. einer Völkerschaft oder Genossenschaft.

*शात्रुंतपीय m. *ein Fürst der* Çâtrumtapi.

शाद् 1) m. *a) das Abfallen* in पर्णशाद्. — *b) Gras.* — *c) *Sumpf.* — *d) *= रक्षस् Sâj. zu ṚV. 9,15,6. — 2) f. शादा *Ziegel* Gobh. 4,7,12 und Citat im Comm. zu 8.

शादन m. *das Ausfallen.*

शाद्वल 1) Adj. *mit Gras bewachsen, grün, frisch* (Gras); *belaubt* (Baum). — 2) *m. *Stier* Râǵan. 19,24 (शाड्वल geschr.). — 3) n. (adj. Comp. f. आ) Sg. und Pl. *Grasplatz, Rasen* Vishṇus. 99,14.

शाद्वलवत् Adj. *mit Rasen bedeckt* Pâr. Gṛhj. 3, 10,22.

शाद्वलाभ m. *ein best.* (*grünes*) *Insect.*

शाद्वलित n. *das Bedecktsein mit Rasen.*

शाद्वलिन् Adj. *mit Rasen bedeckt.*

*शाधि und *शाधी f. gaṇa बाह्वादि.

*शान्, शिशांसति, °ते = शा *wetzen, schärfen.* Vgl. शानित.

शान 1) m. *a*) MBh. 13,7175 fehlerhaft für 1. शाण. — *b*) *= 2. शाण *Schleifstein.* — 2) *f. ई *Koloquinthe.*

शानच् *das Participialsuffix* आन 238,15. 32.

शानन् *das Participialsuffix* आन *mit dem Acut auf der Wurzelsilbe* 238,33.

*शानि f. Siddh. K.

शानित Adj. *gewetzt, geschärft.*

शानिल m. N. pr. eines Mannes.

*शानीय Partic. fut. pass. von 2. शा.

शानैश्चर Adj. *zu Saturn —, zu seinem Tage* (*Samstag*) *in Beziehung stehend, an einem solchen Tage erfolgend.*

1. शात्त 1) Adj. s. u. 2. शम्. — 2) m. N. pr. *a*) ei-